

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1625200473
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1625200473.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: M.. O. A., Z. G. A. Ú. Poľnohospodárske družstvo so sídlom v Kuchyni, IČO: 00 613 975, so sídlom Kuchyňa 562, Kuchyňa, zast. advokátom: JUDr. Jiří Choutka, so sídlom Štúrovo námestie 121, Trenčín, proti žalovanému: Pozemkové spoločenstvo, Urbárne lesy a pasienky, 900 52 Kuchyňa, IČO: 30 850 398, so sídlom Kuchyňa 571, Kuchyňa, zast.: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., IČO: 47 232 765, so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 11. apríla 2025, č.k. 7C/33/2025-521, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 13.03.2025 domáha určenia neplatnosti piatich uznesení zhromaždenia žalovaného zo dňa 12.05.2019, 26.05.2019, 15.05.2022, 11.06.2023 a 07.07.2024 a zároveň žiada nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by súd do právoplatného rozhodnutia vo veci o neplatnosť uznesení žalovanému zakázal vykonávať akékoľvek právne úkony a akúkoľvek hospodársku činnosť s výnimkou úkonu smerujúceho k zvolaniu zhromaždenia na voľbu výboru, náhodnej ťažby a činnosti zameranej na ochranu lesa, úkonov súvisiacich s plnením daňovej povinnosti a úkonov nevyhnutných na odvrátenie ohrozenia života, zdravia alebo škody na majetku. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca svoju žalobu spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-1K/3/1996 zo dňa 28.05.2018 bola M.. O. A. ustanovená do funkcie Z. G. A. Ú. Poľnohospodárske družstvo v Kuchyni. Žalobca je členom žalovaného z titulu, že je podielový spoluvlastník nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 4224/10000 k celku, LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 4498/10000 k celku, LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 1227/2500 k celku, LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 1227/2500 k celku, LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 4224/10000 k celku, LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 4224/10000 k celku, LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 4498/10000 k celku, LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 1227/2500 k celku, LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 1227/2500 k celku a LV č. XXXX, k. ú. G. - podiel vo veľkosti 1227/25000 k celku a tieto spoluvlastnícke podiely boli správcom konkurznej podstaty zapísané do konkurznej podstaty novoobjaveného majetku. Žalobca argumentoval, že žalovaný zrealizoval v dňoch 12.05.2019 a 26.05.2019 valné zhromaždenie, na ktorom bola schválená správa o činnosti členov výboru žalovaného za rok 2018; správa predsedu dozornej rady o vykonanej kontrole; účtovná závierka za rok 2018; ročná odmena pre podielnikov zvolených do orgánov žalovaného podľa ust. § 16 ods. 6 zákona 97/2013 Z.z., ak to umožnia finančné možnosti žalovaného; návrh Zmluvy o Pozemkovom spoločenstve v zmysle novely zákona č. 97/2016 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť dňa 19.01.2019; členovia do orgánov žalovaného navrhnutých výborom na svojom zasadnutí

dňa 19.01.2019; ako aj to, že výnosy z hospodárenia za rok 2018 použije žalovaný ako finančnú rezervu pre svoje potreby. Žalovaný v rokoch 2020 a 2021 neuskutočnil žiadne valné zhromaždenie, pričom ďalšie valné zhromaždenia sa uskutočnili až v dňoch 15.05.2022, 11.06.2023 a 07.07.2024, o konaní a obsahu ktorých nemá žalobca žiadnu vedomosť a len na základe evidencie pozemkových spoločenstiev sa možno podľa žalobcu domnievať, že na valnom zhromaždení zo dňa 07.07.2024 došlo k zvoleniu nových orgánov žalovaného. Tvrdil, že nedodržaním riadneho postupu zvolávania valných zhromaždení bola žalobcovi odňatá možnosť zúčastniť sa valných zhromaždení, keď mu žalovaný ani v jednom prípade neodoslal pozvánku, a teda konal v rozpore s ust. § 14 ods. 2 zákona č. 97/2013 Z.z. a Zmluvou o pozemkovom spoločenstve. Poukázal na to, že zo zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 12.05.2019 a dňa 26.05.2019 nie je možné zistiť, či sa konalo formou čiastkových valných zhromaždení, nie je jasné, ktorý člen sa zúčastnil valného zhromaždenia a v ktorom dni, nakoľko podľa zápisnice zo dňa 12.05.2019 sa valného zhromaždenia zúčastnilo 215 členov, hoci prezenčná listina neexistuje a podľa zápisnice zo dňa 26.05.2019 sa uskutočnilo korešpondenčné hlasovanie, pričom nie je zrejmé, koľko členov sa zúčastnilo korešpondenčného hlasovania. Rovnako podľa žalobcu zo zápisníc nevyplýva, akým počtom bolo uznesenie prijaté a koľko hlasov bolo proti, resp. koľko členov sa zdržalo hlasovania. Je preto možné mať odôvodnené pochybnosti o uznášaniaschopnosti jednotlivých valných zhromaždení žalovaného. Vo vzťahu k valnému zhromaždeniu zo dňa 12.05.2019 uviedol, že žalovaný konštatoval jeho uznášaniaschopnosť, keď vychádzal z celkového počtu podielnikov XXXX na LV č. XXXX, k. ú. G. a LV č. XXXX, k. ú. F. pri celkovom počte podielov 651,5. Tento celkový počet podielnikov žalovaný uvádza aj v čl. X Zmluvy o pozemkovom spoločenstve zo dňa 27.04.2014. V prípade valného zhromaždenia zo dňa 26.05.2019 žalovaný opätovne konštatoval uznášaniaschopnosť a vychádzal z pozemkovoknižných vložiek 1, 2, 3 a 4, hoci v tom čase už boli evidované LV č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX, z ktorých vyplýva, že žalobca je vlastníkom cca 45 % podielov, a teda pri jeho neúčasti spôsobenej neodoslaním pozvánky a účasti 22 členov podľa prezenčnej listiny z celkového počtu členov nemohlo byť valné zhromaždenie v žiadnom prípade uznášaniaschopné. Žalovaný nereflektoval na zmeny týkajúce sa zoznamu nehnuteľností a napriek tomu, že na valných zhromaždeniach dňa 12.05.2019 a 26.05.2019 údajne prijímal novú zmluvu o spoločenstve, neuviedol v nej, že ide o spoločenstvo spoločne obhospodarovaných nehnuteľností a v konečnom dôsledku ponechal v čl. XII Zmluvy o pozemkovom spoločenstve aj údaj o počte podielov spoločnej nehnuteľnosti v počte 651,5, čo nekorešponduje so zmenami z rokoch 2018 až 2022 v zozname nehnuteľností patriacich do spoločne obhospodarovaných nehnuteľností. K náprave vyššie uvedeného stavu od roku 2019 nedošlo a žalovaný na ďalších valných zhromaždeniach koná vo vzťahu k uznášaniaschopnosti rovnakým spôsobom, čoho dôkazom je napríklad aj prezenčná listina z valného zhromaždenia zo dňa 11.06.2023, na ktorom sa zúčastnilo 10 členov. Dňa 05.12.2024 žalobca osobne navštívil žalovaného za účelom nahliadnutia do zoznamu členov a dokumentácie žalovaného, ktorý mu ale predložil neúplnú dokumentáciu s argumentáciou, že niektoré doklady a dokumentáciu má k dispozícii len účtovníčka a niektorú dokumentáciu len odborný lesný hospodár. Pred návštevou žalovaného po niekoľkých telefonických kontaktoch odoslal žalovaný žalobcovi list zo dňa 19.11.2024, v ktorom však nevysvetlil, čo bolo dôvodom neodoslania pozvánok na valné zhromaždenia žalovanému. Vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu uviedol, že ho žiada nariadiť z dôvodu, že žalovaný v súčasnosti nemá právoplatne zvolený štatutárny orgán - výbor pozemkového spoločenstva, a preto navrhuje neodkladné opatrenie korešpondujúce so stavom, ako keby výboru uplynulo volebné obdobie alebo nemal potrebný počet členov. Mal za to, že žalovaný koná neprofesionálne, chaoticky a v rozpore s príslušnou právnou úpravou a zmluvou o pozemkovom spoločenstve. Toto konanie navyše výrazným spôsobom poškodzuje práva žalobcu ako člena žalovaného a je odôvodnená obava, že žalovaný bude do právoplatného skončenia vo veci konať obdobne protiprávne. Navrhované neodkladné opatrenie pritom nebude obmedzovať činnosť v rozsahu, ktorý by spôsoboval škodu, a ktorý by akýmkoľvek spôsobom poškodzoval členov žalovaného.

3. Vec posúdil právne podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2 a § 330 ods. 1 a 2 C.s.p. a vysvetlil, že neodkladné opatrenie je výnimočným a mimoriadnym prostriedkom súdnej ochrany smerujúcim k úprave pomerov a ovplyvneniu správania strán, predovšetkým však k ochrane pred takým konaním žalovaného, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá a má za následok hrozbu alebo vznik ujmy na strane žalobcu. Pri jeho nariadení súd zásadne nevykonáva dokazovanie, strany nemusia byť pred jeho nariadením vypočítané a uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené tam, kde žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu či ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že mu bude naďalej zbytočné uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu. Konštatoval, že

súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Zároveň je potrebné posúdiť, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, pričom rovnako je potrebné posúdiť, či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

4. Ustálil, že žalobca navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie v súlade s ust. § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p., a síce, aby bol žalovanému uložený zákaz vykonávať akékoľvek právne úkony a akúkoľvek hospodársku činnosť, s výnimkou presne vymedzených úkonov. Poukázal na to, že žalobca v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vytýka žalovanému viaceré nedostatky pri riadnom zvolávaní zhromaždení, spochybňuje uznášaniaschopnosť zhromaždení, vytýka nedostatky vo vyhotoveniach zápisníc zo zhromaždení, prezenčných listín, nedostatky v zozname nehnuteľností, ktoré majú patriť do spoločne obhospodarovaných nehnuteľností, nedostatky v zozname členov žalovaného, ako aj vymedzuje skutočnosť, že majú byť porušované práva žalobcu ako člena žalovaného nahliadať do jeho dokumentácie. Nedostatky sa majú týkať zhromaždení uskutočnených v dňoch 12.05.2019 a 26.05.2019, pričom k náprave nedošlo ani na zhromaždení konanom dňa 11.06.2023, čím má existovať obava, že žalovaný bude pokračovať v tomto konaní obdobne protiprávne, čo má poškodzovať práva žalobcu, ktorý je vlastníkom cca 45 % podielov. Uviedol, že z výpisu z Obchodného registra Mestského súdu Bratislava III zistil, že na majetok žalobcu bol uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-1K/3/96 zo dňa 28.10.1998 vyhlásený konkurz a na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. Z-2-1K/3/1996-969 zo dňa 28.05.2018, právoplatného dňa 07.07.2018 a vykonateľného dňa 07.06.2018, bola ustanovená do funkcie správcu JUDr. Martina Poláčková (značka správcu S1691).

5. S poukazom na uvedené potom dospel k záveru, že neboli naplnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p., a to predovšetkým z dôvodu absencie všeobecnej požiadavky neodkladnosti, resp. naliehavosti tohto opatrenia. Zhrnul, že žalobca síce argumentuje nedôslednosťou pri zvolávaní jednotlivých zhromaždení, opomínaním žalovaného prizývať žalobcu na zhromaždenie, pochybnosťami o splnení podmienok uznášaniaschopnosti jednotlivých zhromaždení a o platnosti doteraz prijatých uznesení žalovaného, avšak takéto porušovanie povinností žalovaného vyplývajúcich zo zákona o pozemkových spoločnostiach a zo zmluvy/zmlúv o pozemkovom spoločenstve samo o sebe ešte nepredstavuje dostatočný dôvod na to, aby súd uložil bezodkladne prostredníctvom neodkladného opatrenia žalovanému povinnosť konať tak, akoby štatutárny orgán žalovaného nebol zvolený. Uviedol, že nespochybňuje to, že konanie žalovaného sa javí nebyť v súlade so zákonom o pozemkových spoločnostiach, avšak zo žalobcom opísaného skutkového stavu nezistil v čom konkrétne majú byť výrazným spôsobom poškodzované práva žalobcu ako člena žalovaného, v čom konkrétne prijaté uznesenia žalovaného v dňoch 12.05.2019 a 26.05.2019 ohrozujú žalobcu a aká ujma hrozí žalobcovi z údajne neplatného zvolenia orgánov žalovaného uznesením zo dňa 11.06.2023. Rovnako žalobca podľa súdu prvej inštancie neosvedčil, že takýmto konaním žalovaného hrozí zhoršenie právnej pozície žalobcu v konkrétnej rovine, že sa napríklad žalobca nemôže dostať k nejakej listine, ktorú nevyhnutne potrebuje na uplatnenie práva, že napríklad hrozí nejaký konkrétny nezákonný odpredaj časti jeho podielov a žalobca nemá možnosť odpredaj zvrátiť inak ako uložením zákazu činnosti žalovanému nariadením neodkladného opatrenia. Poukázal aj na to, že žalobca sa domáha bezodkladného zákazu činnosti žalovanému a neplatnosti jednotlivých uznesení prijatých od roku 2019 až s odstupom značného časového obdobia, čo je kritérium pri posudzovaní danosti dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia alebo pre jeho zamietnutie. Vyjadril názor, že žalobcom uplatňovaný spôsob nariadenia neodkladného opatrenia by mu ani nepriniesol požadovanú nápravu v podobe, aby žalovaný začal pozývať žalobcu na zhromaždenia, a aby mu žalovaný začal umožňovať uplatňovať si svoje ďalšie práva člena žalovaného. Žalobca má navyše možnosť podľa súdu prvej inštancie využiť aj ust. § 27 zákona č. 97/2013 Z.z. v podobe výkonu oprávnení okresného úradu v rámci štátneho dozoru, ktoré slúžia na kontrolu dodržiavania povinností týkajúcich sa, okrem iného, aj riadneho zvolávania zasadnutí žalovaného. S poukazom na ust. § 15 ods. 2 posledná veta zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločnostiach v spojení s ust. § 137 písm. d) C.s.p. ešte uviedol, že tieto ustanovenia predstavujú podklad pre konanie o žalobe o určenie neplatnosti uznesení, kedy súd nemusí skúmať naliehavý právny záujem na takejto žalobe a žalobca nemusí tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem, čo ale automaticky neznamená, že súd poskytne bezodkladnú ochranu každému takémuto nároku. Uzavrel, že v žalobcom opísanom konaní žalovaného nevzhladol také prvky, voči ktorým by bolo

nevyhnutne potrebné bezodkladne zasiahnuť nariadením neodkladného opatrenia a uložiť žalovanému zákaz vykonávať akékoľvek právne úkony a akúkoľvek hospodársku činnosť s presne stanovenými výnimkami, a preto návrh žalobcu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie nerozhodoval, nakoľko žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v rámci samotnej žaloby, a preto o nároku na náhradu trov konania ako o celku rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že činnosť žalovaného riadi a vo všetkých záležitostiach, o ktorých to ustanovuje zákon, rozhoduje výbor žalovaného. Poukázal na prax žalovaného, podľa ktorej výbor uzatvára dlhodobé zmluvy na ťažbu dreva, ako aj na predaj drevnej hmoty. Konštatoval, že sa vo svojom žalobnom návrhu domáha zrušenia uznesení členských schôdzí, na základe ktorých došlo k voľbe orgánov žalovaného. Vyjadril potom názor, že v súčasnej dobe koná v mene žalovaného neprávoplatne zvolený štatutárny orgán, a preto vznikla potreba upraviť neodkladným opatrením pomery medzi stranami sporu, ktorá zabezpečí, aby činnosťou štatutárneho orgánu žalovaného nevznikla v súčasnej dobe a ani do budúcnosti ujmá žalobcovi v podobe uzatvárania dlhodobých zmlúv, ako aj iných možných rozhodnutí týkajúcich sa hospodárenia žalovaného. Práve na základe vyššie uvedených skutočností navrhoval nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je identické s úpravou obsiahnutou v čl. VI. ods. 22 Zmluvy o pozemkovom spoločenstve, ktorý upravuje dočasne kompetencie výboru v čase, kedy tomuto uplynulo volebné obdobie až do zvolenia nového výboru a v žiadnom prípade nenavrhoval uloženie bezodkladného a okamžitého zákazu činnosti žalovaného. Mal za to, že ak je zvolenie výboru neistým, tak je na mieste obmedziť z dôvodu ochrany záujmov a práv nielen žalobcu, ale aj ostatných členov žalovaného, činnosť výboru v intenciách, ako keby výbor po uplynutí funkčného obdobia nebol zvolený. Uzavrel, že navrhované neodkladné opatrenie v žiadnom prípade neohrozí hospodárenie a činnosť žalovaného, nakoľko už len napríklad Program starostlivosti o lesy, ktorý je vydávaný na 10 rokov, je v platnosti od roku 2023.

8. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že si riadne plnil povinnosti v zmysle ust. § 14 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách a čl. VI ods. 7 Zmluvy o pozemkovom spoločenstve z roku 2019, keď pozvánky na zhromaždenia boli zverejňované najmenej 25 dní pred konaním na webovej stránke obce Kuchyňa, na fyzickej úradnej tabuli obce a formou rozposielania e-mailom členom, ktorí poskytli kontakt, či inými obvyklými spôsobmi. Nestotožnil sa s námietkou žalobcu o porušení jeho hlasovacích práv, keďže žalobca mal možnosť byť prítomný a hlasovať a mal plné práva člena žalovaného vrátane prístupu k dokumentom a k informáciám o zhromaždeniach, ktoré aj využíval. Zhrnul, že všetky hlasovania prebehli podľa pravidiel určených v Zmluve o pozemkovom spoločenstve z roku 2019 a v zákone č. 97/2013 Z.z., zápisnice zo zhromaždení obsahujú informácie o prítomných členoch, kvórach aj výsledkoch hlasovania a pozvánky boli riadne zverejnené, vyhlásené miestnym rozhlasom, zverejnené na internetovej stránke obce Kuchyňa a distribuované poštou. Poukázal na to, že práve žalobca počas rokov 2019 až 2024 nevyužil svoje práva, nepodal námietky, nezúčastnil sa rokovaní a ani nepožiadaval o ochranu svojich práv. V tejto súvislosti preto skonštatoval, že táto pasivita žalobcu nie je zlučiteľná s tvrdením o existencii naliehavého právneho záujmu, ktorý je podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia. Mal za to, že žalobca nepreukázal žiadnu konkrétnu ujmu alebo hrozbu zmarenia jeho práv. Ďalej tvrdil, že aj petit samotnej žaloby je neurčitý, pretože žalobca nešpecifikuje, ktoré konkrétne ustanovenia zákona alebo zmluvy boli porušené pri prijímaní každého z uznesení, neuvádza, aký má byť rozsah neplatnosti, neindividualizuje skutkové dôvody k jednotlivým napadnutým uzneseniam a nepripája žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali nezákonný spôsob zvolania, hlasovania alebo manipulácie s uznesením. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/19/2018 zo dňa 30.12.2019 argumentoval, že žalobca napadol uznesenia z rokov 2019 a 2022 až v roku 2025, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby odo dňa prijatia predmetných uznesení. Uzavrel, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom a svojou zmluvou, pričom žalobca mal možnosť uplatňovať svoje práva, bol ale v posledných rokoch pasívny, keď nepodal žiadne námietky voči spôsobu zvolávania schôdze, účasti na zhromaždeniach a nahliadania do dokumentácie žalovaného, nezúčastňoval sa aktívne na zhromaždeniach a nevzniesol námietky voči hlasovaniu. Odvolaciemu súdu preto navrhol, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

10. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému zamietnutý, je vo výroku vecne

správne, preto ho podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil, keď sa plne stotožnil aj s jeho odôvodnením, na ktoré týmto poukazuje a nepovažuje za potrebné ho opakovať. Dospel totiž k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že pre nariadenie žalobcom požadovaného neodkladného opatrenia neboli splnené podmienky. Za využitia ust. § 387 ods. 2 C.s.p. len na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a na odvolacie námietky žalobcu uvádza nasledovné.

11. Podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p. súd môže pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa ust. § 325 ods.1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa ust. § 326 ods. 1 a 2 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa ust. § 329 ods. 1 veta prvá C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

Podľa ust. § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý je na mieste použiť tam, kde je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu, alebo, ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Vždy je potom potrebné skúmať, či je nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia, v tomto prípade žalobcu, osvedčený, a či je neodkladné opatrenie naliehavo potrebné. Pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia teda zákon vyžaduje osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby takejto úpravy pomerov sporových strán, čiže osvedčenie, že bez úpravy ich právnych pomerov by bolo nejaké konkrétne právo žalobcu ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené súčasne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. c) a d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Odvolací súd považuje tiež za potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie je výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len ak je skutočne potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami, teda ak nastane medzi nimi taký stav právnych a faktických vzťahov, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchly zásah súdu a poskytnutie súdnej ochrany. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle ust. § 325 ods. 1 C.s.p. je prípustné a opodstatnené len vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi stranami, ak tento vzťah vyžaduje dočasnú úpravu, ak je navrhovaná bezodkladná úprava naliehavo potrebná, ak sa v právnych vzťahoch medzi stranami nevytvorí nenávratný stav, a ak sa nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami neprimeraným spôsobom. Preto musí navrhovateľ neodkladného opatrenia, v tomto prípade žalobca, osvedčiť jednak uplatnený nárok, ktorý žiada chrániť neodkladným opatrením, ako i tvrdenie, že je tu reálne nebezpečenstvo a bezprostredne mu hroziaca ujma. Nárok žalobcu je osvedčený vtedy, ak sa na základe predložených dôkazov javí aspoň ako pravdepodobný. Ohrozenie práv, nároku a hrozba bezprostrednej ujmy žalobcu musí byť konkrétna, a žalobca ju musí vždy osvedčiť, nestačí ju iba tvrdiť. Chýbajúce osvedčenie bezprostredne hroziacej ujmy nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ide o opatrenie, ktoré je namieste nariadiť len vtedy, ak je práve kvôli zabráneniu nejakej reálne hroziacej konkrétnej ujme potrebné bezodkladne, teda rýchlo a okamžite zasiahnuť súdnym rozhodnutím.

14. Možno teda zhrnúť, že ak žalobca navrhol voči žalovanému nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sledoval dosiahnutie úpravy pomerov sporových strán, mal povinnosť osvedčiť svoj nárok, právny vzťah medzi sporovými stranami, ktorý vyžaduje neodkladnú úpravu, a tiež, že bez takejto úpravy pomerov mu vzhľadom na konkrétne konanie žalovaného reálne a bezprostredne hrozí ujma, ktorej môže zabrániť len navrhnutým neodkladným opatrením. Žalobca bol teda povinný tvrdiť a zároveň osvedčiť, že úprava pomerov strán je z nejakých konkrétnych dôvodov naliehavo potrebná. Túto povinnosť si však podľa názoru odvolacieho súdu (zhodného so súdom prvej inštancie) nesplnil.

15. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia požadovaného žalobcom neboli splnené, a preto jeho návrh zamietol. Odvolací súd s jeho rozhodnutím súhlasí. Po preskúmaní návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnutého uznesenia, ako i žalobcom k návrhu priložených dôkazov, nezistil totiž, zhodne so súdom prvej inštancie, žiadny dôvod, na základe ktorého by bola bezodkladná úprava pomerov medzi žalobcom a žalovaným naliehavo potrebná. Napokon, žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani žiadne konkrétne tvrdenie alebo argumentáciu, skutočne odôvodňujúcu potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán neuviedol, a to napriek tomu, že je ako navrhovateľ neodkladného opatrenia povinný tvrdiť a zároveň aj osvedčiť dôvody, pre ktoré je naliehavo a bezodkladne potrebné upraviť pomery strán sporu (ust. § 326 ods. 1 a 2 C.s.p.). Žalobcom uvedený popis rozhodujúcich skutočností nie je dostatočný na to, aby z neho bolo možné vyvodiť naliehavú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán, keď dôvody uvádzané žalobcom sú vágne a bez akejkolvek špecifikácie, pričom ním priložené listinné dôkazy neodkladnosť úpravy pomerov strán nijak neosvedčujú. V tejto súvislosti z jeho návrhu vyplýva len to, že žalobca tvrdí, že nedôslednosťou žalovaného pri zvolávaní jednotlivých zhromaždení, opomínaním prizývať žalobcu na zhromaždenia a nedostatočnou dostupnosťou dokumentácie žalovaného pre žalobcu, pričom žalobca má pochybnosti o splnení podmienok uznášaniaschopnosti jednotlivých zhromaždení a o platnosti doteraz prijatých uznesení žalovaného, sú už od roku 2019 porušované jeho práva. Je potom zrejmé, že podľa opisu skutkových okolností žalobcom v návrhu k žiadnemu (náhle)mu konaniu žalovaného, v dôsledku ktorého by boli bezprostredne a aktuálne ohrozené práva žalobcu, alebo mu reálne hrozil vznik nejakej konkrétnej ujmy, odôvodňujúcej okamžitú a bezodkladnú zásah súdu (práve ním navrhovaným neodkladným opatrením), nedošlo. Navyiac z návrhu žalobcu vôbec nevyplýva, aká konkrétna bezprostredná ujma (alebo škoda) žalobcovi z ním opísaných skutočností hrozí. Žalobca si podľa názoru odvolacieho súdu, zhodného so súdom prvej inštancie, nesplnil povinnosť tvrdiť a zároveň osvedčiť naliehavosť a bezodkladnosť požadovanej úpravy pomerov strán nariadením neodkladného opatrenia, keď ani riadne netvrdil a ani neosvedčil, že mu bez nariadenia neodkladného opatrenia bezprostredne hrozí nejaká reálna konkrétna ujma. Odvolací súd pripomína, že neodkladné opatrenie nie je možné nariadiť výlučne na základe subjektívneho názoru žalobcu, že takéto rozhodnutie je potrebné, a (na základe žalobcom v návrhu opísaných skutočností) už vôbec nie v rozsahu uloženia zákazu žalovanému vykonávať akékoľvek právne úkony a akúkoľvek hospodársku činnosť s presne stanovenými výnimkami.

16. Ak v odvolaní žalobca poukazoval na prax žalovaného, podľa ktorej výbor uzatvára dlhodobé zmluvy na ťažbu dreva, ako aj na predaj drevnej hmoty, a preto nariadenie neodkladného opatrenia zabezpečí, aby činnosťou štatutárneho orgánu žalovaného nevznikla v súčasnosti a do budúca ujma žalobcovi v podobe uzatvárania dlhodobých zmlúv, ako aj iných možných rozhodnutí týkajúcich sa hospodárenia žalovaného, odvolací súd konštatuje, že žalobca nijak neosvedčil, že by mu takouto činnosťou žalovaného od roku 2019 vznikla nejaká ujma, alebo že by mu skutočne nejaká konkrétna a bližšie špecifikovaná ujma hrozila, a preto opätovne zostalo len pri jeho tvrdení. Možno uzavrieť, že žalobcom teda neboli osvedčené žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali okamžitú úpravu pomerov strán súdom, a preto nemohol byť s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia úspešný.

17. Odvolací súd sa preto stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil, že úprava vzťahov medzi sporovými stranami rozhodnutím súdu je naliehavo potrebná, a že teda predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené. Ak potom súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, rozhodol správne a odvolací súd s jeho rozhodnutím súhlasí. Preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada

(§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania

(§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).